

Svet
Evropske unije

Bruselj, 13. maj 2022
(OR. en)

9076/22

**Medinstitucionalna zadeva:
2022/0154 (CNS)**

**FISC 112
ECOFIN 428
IA 72**

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	12. maj 2022
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2022) 216 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE SVETA o določitvi pravil o olajšavi za zmanjšanje naklonjenosti zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala in o omejitvi odbitka obresti za namene davka od dohodkov pravnih oseb

---

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2022) 216 final.

Priloga: COM(2022) 216 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 11.5.2022
COM(2022) 216 final

2022/0154 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o določitvi pravil o olajšavi za zmanjšanje naklonjenosti zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala in o omejitvi odbitka obresti za namene davka od dohodkov pravnih oseb

{SEC(2022) 204 final} - {SWD(2022) 144 final} - {SWD(2022) 145 final} -
{SWD(2022) 146 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Evropska komisija je 18. maja 2021 sprejela sporočilo o obdavčitvi podjetij za 21. stoletje¹, da bi spodbudila trden, učinkovit in pravičen sistem obdavčitve podjetij v EU. V njem sta predstavljeni dolgoročna in kratkoročna vizija za podporo okrevanju Evrope po pandemiji COVID-19 in zagotovitev ustreznih javnih prihodkov v prihodnjih letih. Podobno je cilj akcijskega načrta EU za unijo kapitalskih trgov² pomagati podjetjem, da zberejo kapital, ki ga potrebujejo, in izboljšajo stanje svojega lastniškega kapitala, zlasti v obdobju okrevanja, ki pomeni višje primanjkljaje in ravni dolga ter večjo potrebo po naložbah v lastniški kapital. Zlasti ukrep 4 unije kapitalskih trgov³ spodbuja institucionalne vlagatelje k večjim dolgoročnim naložbam in tako podpira povečanje deleža lastniškega kapitala v podjetniškem sektorju, da bi spodbudili trajnostni in digitalni prehod gospodarstva EU. Pobuda na ravni EU za obravnavo naklonjenosti zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala dopolnjuje navedeni ukrep 4 s ciljem ustvariti pravično in stabilno poslovno okolje, ki lahko spodbudi trajnostno rast in ustvarjanje številnih delovnih mest v Uniji.

Davčni sistemi v EU omogočajo odbitek plačil obresti na dolg pri izračunu davčne osnove za namene davka od dohodkov pravnih oseb, medtem ko stroški, povezani z lastniškim financiranjem, kot so dividende, večinoma niso odbitni za davčne namene. To nesorazmerje pri davčni obravnavi je eden od dejavnikov, ki daje prednost uporabi dolga pred lastniškim kapitalom za financiranje naložb. Trenutno samo šest držav članic obravnava naklonjenost zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala z davčnega vidika, zadevni nacionalni ukrepi pa se znatno razlikujejo. Če naklonjenost zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala, ki je posledica obdavčitve, ne bo učinkovito obravnavana na celotnem enotnem trgu, podjetja v EU še naprej ne bodo imela zadostnih spodbud za uporabo lastniškega namesto dolžniškega financiranja, ustrezní vidiki davčnega načrtovanja pa bodo še naprej izkrivljali porazdelitev naložb in rast.

Da bi na celotnem enotnem trgu usklajeno obravnavali naklonjenost zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala, ki je posledica obdavčitve, ta direktiva določa pravila, ki pod določenimi pogoji za davčne namene omogočajo odbitek nominalnih obresti na povečanja lastniškega kapitala in ki omejujejo davčni odbitek presežnih stroškov izposojanja. Uporablja se za vse davčne zavezance, ki so zavezani plačilu davka od dohodkov pravnih oseb v eni ali več državah članicah, razen za finančna podjetja. Ker se mala in srednja podjetja (MSP) običajno soočajo z večjim bremenom pri pridobivanju financiranja, se predlaga, da se MSP odobri višja nominalna obrestna mera.

Ta predlog je tudi odgovor na pričakovanje Evropskega parlamenta, da bo Komisija predložila predlog za olajšavo za zmanjšanje naklonjenosti zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala, vključno z učinkovitimi določbami proti izogibanju, da bi se preprečilo,

---

¹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu, Obdavčitev podjetij za 21. stoletje, COM(2021) 251 final.

² Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Unija kapitalskih trgov za ljudi in podjetja – nov akcijski načrt, COM(2020) 590 final.

³ [Ukrep 4 – Spodbujanje dolgoročnega in lastniškega financiranja s strani institucionalnih vlagateljev | Evropska komisija \(europa.eu\)](#).

da bi se katera koli olajšava za lastniški kapital uporabila kot novo orodje za erozijo davčne osnove⁴.

- **Skladnost z veljavnimi in morebitnimi prihodnjimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta direktiva je del strategije EU o obdavčitvi podjetij, katere cilj je zagotoviti pošten in učinkovit davčni sistem po vsej EU.

Leta 2016 je bila sprejeta direktiva proti izogibanju davkom (ATAD)⁵, da bi se zagotovilo bolj pošteno davčno okolje z usklajenim izvajanjem ključnih ukrepov proti izogibanju davkom v državah članicah, ki večinoma izhajajo iz ukrepov mednarodnega projekta za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička. Čeprav boj proti izogibanju davkom ni njegov prevladujoči namen, ta predlog vključuje tudi pravilo o omejitvi obresti. Glede na različne cilje tega predloga in pravila o omejitvi obresti iz ATAD, bi se morali pravili o omejitvi odbitka obresti uporabljati vzporedno.

Obstoječi davčni instrumenti na ravni EU pa ne vsebujejo ukrepov za obravnavo naklonjenosti zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala na enotnem trgu z uravnoteženjem davčne obravnave dolga in lastniškega kapitala po vsej EU.

Ta direktiva temelji na sporočilu Komisije o obdavčitvi podjetij za 21. stoletje za trden, učinkovit in pravičen sistem obdavčitve podjetij v EU ter izraža eno od pobud politike iz tega sporočila. Kot taka dopolnjuje številne druge pobude politike, ki jih hkrati kratkoročno in dolgoročno spodbuja Komisija.

Navedene pobude politike vključujejo predlog Podjetja v Evropi: okvir za obdavčitev dohodkov (BEFIT), ki bi bil enoten pravilnik o davku od dohodkov pravnih oseb za EU ter bi temeljil na ključnih elementih skupne davčne osnove in razporeditve dobička med državami članicami z metodami, ki vključujejo formulo (dodelitev s formulo). Čeprav je predlog BEFIT še vedno v zgodnji fazi razvoja, obe pobudi prispevata k isti viziji pravičnega, učinkovitega in trajnostnega poslovnega okolja v EU.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta predlog prispeva k uniji kapitalskih trgov. Ključni cilji unije kapitalskih trgov so zlasti izboljšati dostop do financiranja za podjetja v EU in spodbujati povezovanje nacionalnih kapitalskih trgov v resnično enoten trg. Z odpravo naklonjenosti zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala, ki je posledica obdavčitve, je cilj tega predloga preprečiti preveliko zanašanje na dolg in spodbuditi povečanje deleža lastniškega kapitala v podjetjih. Posledično bodo podjetja v boljšem položaju za vlaganje v prihodnost, kar bo podpiralo rast in inovacije ter konkurenčnost gospodarstva EU. S tem se bo povečala tudi njihova odpornost na nepredvidene spremembe v poslovnem okolju in zmanjšalo tveganje insolventnosti, kar bo prispevalo k povečanju finančne stabilnosti.

---

⁴ Poročilo o vplivu nacionalnih davčnih reform na gospodarstvo EU (2021/2074(INI)), https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2021-0348_SL.html.

⁵ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 19.7.2016, str. 1).

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Zakonodaja o neposrednih davkih spada na področje uporabe člena 115 Pogodbe o delovanju EU (PDEU). V skladu s to določbo imajo pravni ukrepi približevanja iz tega člena pravno obliko direktive.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Ta predlog je skladen z načelom subsidiarnosti. Narava zadevnega področja zahteva skupno pobudo za celoten notranji trg.

Cilj pravil iz te direktive je obravnavati naklonjenost zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala v podjetniškem sektorju EU z davčnega vidika in zagotoviti skupen okvir, ki se bo usklajeno prenesel v nacionalne zakonodaje držav članic. Takih ciljev ni mogoče zadovoljivo doseči z ukrepanjem posameznih držav članic na lastno pobudo.

Davčna naklonjenost zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala izhaja iz različne obravnave stroškov dolžniškega in lastniškega financiranja za davčne namene ter je problem, ki je skupen podjetjem v vseh državah članicah EU. Kljub temu je le šest držav članic sprejelo davčne ukrepe za približevanje davčne obravnave dolga in lastniškega kapitala. Čeprav za to vrsto davčnih spodbud obstajajo nezavezujoče smernice⁶ Skupine za kodeks ravnanja (obdavčitev podjetij), se zadevni nacionalni ukrepi teh šestih držav članic razlikujejo v smislu elementov zasnove in pravil proti izogibanju davkom, zlasti glede na različne okoliščine in različne cilje politike v vsaki državi članici.

Popolno pomanjkanje ustreznih ukrepov za zmanjšanje davčne naklonjenosti zadolževanju v 21 državah članicah in obstoj znatno različnih ukrepov v drugih šestih državah članicah lahko povzročita izkrivljanje delovanja notranjega trga in znatno vplivata na lokacijo naložbe.

Poleg tega bi pobuda EU v primerjavi s tem, kaj se lahko doseže s številnimi ukrepi, sprejetimi na nacionalni ravni, prispevala dodano vrednost. Enotno pravilo za EU bo zagotovilo pravno varnost in omogočilo zmanjšanje stroškov izpolnjevanja obveznosti za podjetja, saj bodo morali davčni zavezanci za vse svoje poslovanje na enotnem trgu izpolnjevati enotno pravilo. Pričakuje se tudi, da bo pravilo na ravni EU okrepilo konkurenco na enotnem trgu, saj bo zagotovilo, da bodo imela vsa podjetja, ne glede na to, kje se nahajajo, podobne spodbude za ustrezno financiranje.

Zato je potrebna pobuda na ravni EU v obliki zavezujočega zakonodajnega predloga, da bi usklajeno in učinkovito obravnavali problem, ki je skupen vsej EU. Pobuda EU bi preprečila morebitne vrzeli med različnimi nacionalnimi pobudami in zagotovila, da ne bi bilo negativnega vpliva na lokacijo podjetij in naložbe.

• Sorazmernost

Predvideni ukrepi ne presegajo tega, kar je potrebno za zagotovitev minimalne potrebne ravni zaščite za notranji trg. Direktiva določa pravila, s katerimi bo po vsej EU in za vse davčne zavezance v EU določen odbitek olajšave za stroške lastniškega financiranja, ki ga bo dopolnjevalo pravilo o omejitvi odbitka obresti na instrumente za dolžniško financiranje. Direktiva zagotavlja tudi vzdržnost ukrepov za proračune držav članic na podlagi splošnega pravila, ki omejuje odbitek stroškov financiranja od davčne osnove davčnih zavezancev.

---

⁶ WK 11093/2019 REV 1.

Direktiva z določitvijo skupnega okvira na ravni EU omogoča pravno varnost na celotnem enotnem trgu in zmanjšanje stroškov izpolnjevanja obveznosti za davčne zavezance.

Direktiva torej zagotavlja samo nujno stopnjo usklajenosti v Uniji za namene uresničitve svojih ciljev. S tega vidika predlog ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje njegovih ciljev, in je zato skladen z načelom sorazmernosti.

- **Izbira instrumenta**

Gre za predlog direktive, ki je edini razpoložljivi instrument v skladu s pravno podlago, tj. členom 115 PDEU.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Zakonodaja EU, ki bi obravnavala naklonjenost zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala, ne obstaja. Zato ocena ni relevantna.

- **Posvetovanja z deležniki**

TAXUD je 1. julija 2021 začel javno posvetovanje o morebitni pobudi za obravnavo naklonjenosti zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala. Vsebovalo je različna vprašanja, med drugim namenjena opredelitvi problema in vzrokov zanj ter določitvi ustrezne oblike ukrepanja na ravni EU in ključnih značilnosti morebitnega ukrepa. Posvetovanje se je končalo 7. oktobra 2021, skupaj je bilo prejetih 67 odgovorov.

Odgovore je predložilo 37 poslovnih združenj, ki so večinoma zastopala finančne organizacije vseh velikosti (vključno z MSP), 12 podjetij/poslovnih organizacij (večinoma organizacij davčnih računovodij in finančnih organizacij), 3 akademske in raziskovalne ustanove, 8 nevladnih organizacij ali drugih subjektov (večinoma gospodarska zbornica, borze) in 7 posamičnih državljanov. Večina anketirancev je bila iz Belgije (14/67), Nemčije (14/67) ali Francije (12/67).

Po mnenju nevladnih organizacij in akademikov podjetja uporabljajo dolg predvsem zato, da zmanjšajo svojo davčno obveznost in preprečijo razvodenitev svojih delničarjev, medtem ko je po mnenju poslovnih združenj in podjetij glavni razlog nujnost pridobivanja sredstev financiranja.

Po mnenju večine anketirancev, med njimi 100 % akademikov, 86 % državljanov, 50 % podjetij in 42 % poslovnih združenj, bi bila pobuda EU za obravnavo davčne naklonjenosti zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala koristno orodje za podporo okrevanju podjetij po krizi zaradi COVID-19 in spodbujanje naložb z lastniškim kapitalom v prehod na bolj zeleno, digitalizirano gospodarstvo brez izkrivljanj na enotnem trgu. Podjetja, nevladne organizacije in akademiki so prepričani, da bi bilo treba podjetja spodbujati, med drugim z davčnega vidika, k uporabi več lastniškega kapitala in manj dolga.

Poslovna združenja, podjetja in akademiki se jasno strinjajo, da bo takšna pobuda zmanjšala možnosti za škodljive davčne prakse na enotnem trgu. Pomembno je, da bi po mnenju večine anketirancev, med njimi 71 % podjetij, 66 % akademikov, 43 % državljanov in 28 % poslovnih združenj, pobuda EU koristila podjetjem, ki delujejo na celotnem enotnem trgu.

V zvezi z različnimi možnostmi ima večina anketirancev zelo negativno mnenje o možnosti popolne odprave odbitka obresti, med njimi 75 % podjetij, 72 % poslovnih združenj, 71 % državljanov in 66 % akademikov meni, da je to najmanj primerna možnost, ob tem pa ima

večina precej negativno mnenje o možnosti olajšave za finančni kapital podjetij, ki bi nadomestila davčni odbitek obresti. Za najboljšo možnost jo je štelo samo 16 % podjetij, 14 % državljanov, 5 % poslovnih združenj in noben akademik. Nasprotno je večina anketirancev naklonjena olajšavi, ki določa odbitek nominalnih obresti na nov lastniški kapital (ob ohranitvi obstoječega odbitka obresti). To se zdi najboljša možnost 66 % akademikov, 28 % poslovnih združenj, 25 % podjetij in 14 % državljanov. Poslovna združenja in podjetja so še bolj naklonjena možnosti olajšave za obstoječi lastniški kapital, medtem ko so nevladne organizacije in akademiki tej možnosti manj naklonjeni.

Nazadnje se večina anketirancev glede te točke močno strinja, da bi morala pobuda vsebovati trdna pravila za preprečevanje praks agresivnega davčnega načrtovanja, med njimi 71 % državljanov, 66 % akademikov, 42 % poslovnih združenj in 33 % podjetij.

Komisija je pri pripravi predloga upoštevala rezultate posvetovanja. Med različnimi možnostmi politike se je Komisija zlasti odločila, da bo nadaljevala s predlogom, da se olajšava uporablja le za nov lastniški kapital in da ne bo obravnavala možnosti odprave vseh odbitkov glede dolga. Direktiva zagotavlja tudi trden okvir za preprečevanje zlorab, saj so anketiranci izpostavili potrebo po tem.

Poleg tega Komisija razume, da je zaščita obdavčljivih prihodkov držav članic bistvena za zagotovitev trajnostnega gospodarstva in zaščito javnih financ v sedanjem obdobju okrevanja po pandemiji. Zato Komisija predlaga zmanjšanje naklonjenosti zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala z ukrepi, ki obravnavajo tako lastniški kapital kot dolg, in sicer z olajšavo za nov lastniški kapital v kombinaciji z omejitvijo odbitka stroškov dolga.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Komisija se je pri opredelitvi ustreznih ukrepov za obravnavo naklonjenosti zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala oprla na zadevno strokovno znanje in izkušnje držav članic, ki so že uvedle podobne ukrepe (Belgija, Portugalska, Poljska, Ciper, Malta in Italija). Komisija je z nekaterimi zadevnimi davčnimi upravami izmenjala mnenja o okviru za preprečevanje zlorab ter z namenom boljšega razumevanja učinka različnih ukrepov v smislu stroškov in koristi.

Komisija se je sestala z nacionalnimi javnimi organi/agencijami, poslovnimi združenji in skupinami civilne družbe, ki sodelujejo v strokovni skupini Komisije „platforma za dobro davčno upravljanje, agresivno davčno načrtovanje in dvojno obdavčevanje“. Komisija je izmenjala mnenja tudi z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom (EESO).

- **Ocena učinka**

Pri pripravi te pobude je bila opravljena ocena učinka.

Odbor za regulativni nadzor je 17. marca 2022 o predloženi oceni učinka glede tega predloga izdal pozitivno mnenje s pridržki, vključno z več predlogi za izboljšave⁷. Poročilo o oceni učinka je bilo ob upoštevanju navedenega nadalje revidirano, kot je pojasnjeno v nadaljevanju. V poročilu o oceni učinka je poleg izhodiščnega scenarija, tj. brez ukrepanja, proučenih pet možnosti politike.

Možnost 1 bi uvedla časovno neomejeno olajšavo za lastniški kapital podjetij, medtem ko bi možnost 2 prav tako uvedla olajšavo, vendar le za nov lastniški kapital in za deset let.

---

⁷ [Vstaviti povezavi do povzetka in pozitivnega mnenja Odbora za regulativni nadzor po njuni objavi.]

Možnost 3 bi predvidela olajšavo za kapital podjetij (tj. lastniški kapital in dolg), pri čemer bi prepovedala sedanji odbitek plačil obresti, možnost 4 pa bi popolnoma prepovedala odbitek odhodkov za obresti. Možnost 5 bi kombinirala olajšavo za nominalne obresti na nov lastniški kapital podjetij (enako kot se predlaga pri možnosti 2) za deset let z delno omejitvijo davčnega odbitka za vsa podjetja.

Povišanje mere za MSP⁸ bi se uporabilo v vseh primerih, opisanih v možnostih politike 1, 2, 3 in 5.

Različne možnosti so bile primerjane glede na naslednja merila: (a) zagotavljanje nevtralnosti davčnega sistema pri odločitvah o financiranju, (b) izboljšanje pravičnosti davčnega sistema, (c) zmanjšanje izkrivljanj na enotnem trgu ter (d) spodbujanje rasti in naložb v EU. Glede na primerjavo je mogoče pričakovati, da bi bile možnosti 1, 2, 3 in 4 v določeni meri učinkovite pri izpolnjevanju nekaterih ciljev te pobude. Prednostna možnost pa je možnost 5, saj uspešno obravnava naklonjenost zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala, hkrati pa uravnotežuje proračunske učinke in obravnava vidike pravičnosti davčnega sistema. Pričakuje se, da bo imela pozitiven učinek na naložbe in BDP ter zmeren učinek na zaposlovanje.

Gospodarski učinki

Za oceno gospodarskih učinkov je modeliranje izvedlo Skupno raziskovalno središče Evropske komisije na podlagi modela CORTAX.

Koristi

Za prednostno možnost (možnost 5) se pričakuje, da bo imela pozitiven gospodarski učinek. Njena glavna neposredna korist bo, da bo dajala prednost višjim deležem lastniškega kapitala in s tem zmanjšala tveganja insolventnosti. Za to možnost se pričakuje, da bo s povečanjem naložb v lastniški kapital po vsej EU posredno spodbujala razvoj inovativne tehnologije. Lastniški kapital je zlasti pomemben za hitro rastoča inovativna podjetja v zgodnjih in razširitvenih fazah, ki želijo konkurirati na svetovnem trgu. Zeleni in digitalni prehod zahtevata nove in inovativne naložbe, za katere bo ta ukrep koristen. MSP bodo upravičena do višje nominalne obrestne mere in bodo tako imela večji dostop do trga lastniških vrednostnih papirjev. Pričakujejo se pozitivni učinki na konkurenčnost, inovacije, rast in zaposlovanje v EU. Obravnavala bo tudi razdrobljenost enotnega trga, in sicer bo odpravila različno obravnavo v okviru različnih nacionalnih ukrepov glede olajšav za lastniški kapital in zagotovila enaka upravna pravila v vseh državah članicah EU. Zagotovila bo tudi enotne in učinkovite ukrepe proti agresivnemu davčnemu načrtovanju v EU.

Stroški

Stroški, povezani z izbrano možnostjo, so v bistvu povečanje stroškov izpolnjevanja obveznosti za podjetja in davčne uprave. Pričakuje se omejeno povečanje stroškov zaradi izpolnjevanja davčnih obveznosti za podjetja. Na splošno bi morali biti stroški sorazmerno omejeni, saj bi morala biti predložitev dodatnih podatkov, o katerih je treba poročati, da bi bili upravičeni do olajšave, razmeroma preprosta. Pričakuje se tudi rahlo povečanje stroškov za davčne uprave. Ta predlog ne povečuje znatno bremena izpolnjevanja obveznosti za podjetja ali davčne uprave.

---

⁸ MSP bi bila opredeljena v skladu s členom 3 računovodske direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013. Poleg tega bi se zahtevalo, da podjetje, da bi se štelo za MSP, ne sme biti del skupine podjetij, ki na konsolidirani ravni presega vsaj dve od treh omejitev iz člena 3 računovodske direktive (povprečno število zaposlenih v poslovnem letu 250; čisti prihodek 40 milijonov EUR; bilančna vsota 20 milijonov EUR).

Glavne izvedene spremembe

Odbor za regulativni nadzor je o poročilu o oceni učinka izdal pozitivno mnenje s pridržki. Zlasti je bilo ugotovljeno, da bi bilo treba v poročilu o oceni učinka bolje poudariti, kako se s prednostno možnostjo najbolje dosežejo cilji. Odbor za regulativni nadzor je poleg tega opozoril, da bi bilo treba poročilo o oceni učinka nadgraditi glede možnosti uporabe neregulativnih ukrepov ter da bi moralo bolje odražati različna stališča deležnikov v celotni glavni analizi in prilogah. V Prilogi I k oceni učinka je pojasnjeno, kako so se obravnavali pridržki Odbora za regulativni nadzor. Več delov poročila o oceni učinka je bilo revidiranih. Prvič, poročilo o oceni učinka je bilo revidirano, da se je pojasnilo, da neregulativna možnost ne bi mogla biti učinkovita. Drugič, poročilo o oceni učinka je bilo razširjeno, da bi podrobno odražalo obseg pričakovanih učinkov na naložbe v lastniški kapital in učinek prednostne možnosti na davčne prihodke v absolutnem smislu. Poročilo o oceni učinka je bilo izboljšano tudi z nadaljnjo analizo razlogov, zakaj se je za možnost, ki obravnava tako lastniški kapital kot dolg, štelo, da ustreza svojemu namenu. Tretjič, spremenjenih je bilo več oddelkov glavnega dela poročila o oceni učinka, da so se vključili relevantni prispevki deležnikov, zbrani v postopku odprtega javnega posvetovanja.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Glej oceno finančnih posledic zakonodajnega predloga.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Ta predlog bi bilo treba, ko bo sprejet kot direktiva, prenesti v nacionalne zakonodaje držav članic do 31. decembra 2023, veljati pa bi moral začeti 1. januarja 2024. Države članice bodo morale Komisiji zaradi spremljanja in ocenjevanja izvajanja Direktive vsako leto zagotoviti ustrezne informacije za posamezno davčno leto, vključno s seznamom statističnih podatkov. Ustrezne informacije so določene v členu 7 Direktive.

Komisija vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te direktive, pri čemer bi moralo to obdobje začeti teči po [1. januarju 2024]. Rezultati tega predloga bodo vključeni v poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, ki bo izdano do [1. januarja 2029].

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Ta predlog se uporablja za vse davčne zavezance, ki so zavezani plačilu davka od dohodkov pravnih oseb v eni ali več državah članicah, razen za finančna podjetja, kot so opredeljeni v členu 3(1).

Vključuje dva ločena ukrepa, ki se uporabljata neodvisno: (1) olajšavo za lastniški kapital in (2) omejitev odbitka obresti. Finančna podjetja ne spadajo v področje uporabe ukrepov. Za nekatera finančna podjetja veljajo regulativne zahteve glede lastniškega kapitala, ki preprečujejo prenizek delež lastniškega kapitala. Poleg tega izravnalna omejitev odbitka obresti, ki se uporablja za presežne stroške izposojanja, na mnoge verjetno ne bi vplivala. Če bi bila torej finančna podjetja vključena v področje uporabe, bi bilo gospodarsko breme ukrepov neenako porazdeljeno v škodo nefinančnih podjetij.

- **Olajšava za lastniški kapital**

Olajšava za lastniški kapital se izračuna tako, da se osnova za olajšavo pomnoži z ustrezno nominalno obrestno mero.

$$\text{olajšava za lastniški kapital} = \text{osnova za olajšavo} \times \text{nominalna obrestna mera (NIR)}$$

Osnova za olajšavo je enaka razliki med lastniškim kapitalom na koncu davčnega leta in lastniškim kapitalom na koncu prejšnjega davčnega leta, ki je medletno povečanje lastniškega kapitala.

Če je osnova za olajšavo davčnega zavezanca, ki je že izkoristil olajšavo za lastniški kapital v skladu s pravili te direktive, v danem davčnem obdobju negativna (zmanjšanje lastniškega kapitala), bo sorazmerni znesek postal obdavčljiv za 10 zaporednih davčnih obdobj in v znesku do skupnega povečanja neto lastniškega kapitala, za katerega je bila taka olajšava pridobljena, razen če davčni zavezanec predloži dokaze, da je to posledica izgub, nastalih v zadevnem davčnem obdobju, ali pravne obveze.

Lastniški kapital je opredeljen s sklicevanjem na Direktivo 2013/34/EU (računovodska direktiva)⁹ in pomeni vsoto vplačanega kapitala, vplačanega presežka kapitala, revalorizacijske rezerve in rezerv¹⁰ ter naprej prenesenega poslovnega izida. Neto lastniški kapital je nato opredeljen kot razlika med lastniškim kapitalom davčnega zavezanca ter vsoto davčne vrednosti njegove udeležbe v kapitalu povezanih podjetij in njegovih lastnih delnic. Namen te opredelitve je preprečiti kaskadnost olajšave z udeležbami.

Ustrezna nominalna obrestna mera temelji na dveh elementih: netvegani obrestni meri in premiji za tveganje. Netvegana obrestna mera je netvegana obrestna mera z zapadlostjo deset let, kot je določena v izvedbenih aktih k členu 77e(2) Direktive 2009/138/ES¹¹, v kateri se uveljavlja olajšava, za valuto davčnega zavezanca. Premija za tveganje je določena na 1 %, da se bolje upošteva premija za tveganje, ki jo vlagatelji dejansko plačajo, in bolj zmanjša pristranskost. Premija za tveganje je določena na 1,5 % za davčne zavezanca, ki se štejejo za mala ali srednja podjetja, da bolje odraža njihovo višjo premijo za tveganje pri pridobivanju financiranja. Države članice ne bi smele imeti diskrecijske pravice glede tega, ali bodo uporabljale to višjo mero za MSP oziroma katero mero bodo uporabljale kot povišanje za MSP, da bi se izognili pomislekom glede selektivnosti v zvezi s pravili EU o državni pomoči in zagotovili enake konkurenčne pogoje za MSP v EU, ne glede na kraj njihovega rezidentstva.

$$\text{NIR} = \text{netvegana mera} + \text{premija za tveganje}$$

$$\text{premija za tveganje} = 1 \% \text{ (ali } 1,5 \% \text{ za MSP)}$$

Nominalna obrestna mera je torej enaka netvegani meri, ki velja za posamezno valuto, povečani za 1 % ali 1,5 % (NIR = netvegana mera + 1 % ali, za MSP, NIR = netvegana mera + 1,5 %). Ta pristop zagotavlja, da ima ukrep učinek, hkrati pa ostaja enostaven za izvajanje in ne škoduje proračunom držav članic. Zagotavlja tudi, da se upoštevajo posebne okoliščine

⁹ V smislu Priloge III k Direktivi 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij.

¹⁰ Rezerve vključujejo: (1) zakonsko rezervo, če nacionalno pravo zahteva takšno rezervo; (2) rezervo za lastne delnice, če nacionalno pravo zahteva takšno rezervo, brez poseganja v točko (b) člena 24(1) Direktive 2012/30/EU; (3) statutarne rezerve; (4) druge rezerve, vključno z rezervami, nastalimi zaradi vrednotenja po pošteni vrednosti.

¹¹ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (prenovitev) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

različnih podjetij. Mera, ki velja za posamezno valuto, bolje zagotavlja ravnotežje davčne obravnave med lastniškim kapitalom in dolgom, saj upošteva valutno tveganje za vsako valuto posebej in odraža poseben položaj vsakega davčnega zavezanca.

Olajšava se odobri za deset let, kar je približna zapadlost večine dolga, hkrati pa se skupni proračunski stroški olajšave za lastniški kapital ohranijo pod nadzorom. To pomeni, da je, če je povečanje lastniškega kapitala davčnega zavezanca upravičeno do olajšave za lastniški kapital v skladu s tem predlogom, ustrezna olajšava, izračunana, kot je navedeno zgoraj, odbitna v letu, ko je nastala (TY), in v naslednjih devetih zaporednih letih (TY + 9). Če je v naslednjem letu (TY + 1) novo povečanje lastniškega kapitala davčnega zavezanca tudi upravičeno do olajšave za lastniški kapital v skladu s tem predlogom, bo nova olajšava za lastniški kapital prav tako odbitna za davčno leto, v katerem je nastala, in za naslednjih devet let od nastanka (do TY + 10).

Če se na primer podjetje z lastniškim kapitalom 100 odloči, da bo svoj lastniški kapital v letu t povečalo za 20, se bo od njegove davčne osnove vsako leto odbila olajšava, in sicer deset let (do t + 9), izračunana kot 20-kratnik nominalne obrestne mere, tj. 20-kratnik netvegane obrestne mere za zadevno valuto plus 20 (20-kratnik premije za tveganje, opredeljene kot 1).

leto	t	t - 1
------	---	-------

lastniški kapital podjetja A	120	100
------------------------------	-----	-----

osnova za olajšavo = $120 - 100 = 20$

olajšava = osnova za olajšavo X NIR = $20 \times \text{NIR}$

Olajšava bo na voljo 10 zaporednih let: t, t + 1, t + 2, (...), t + 9.

Če je podjetje malo ali srednje podjetje, se bo olajšava izračunala na enak način. Samo NIR bo drugačna, saj je premija za tveganje višja (1,5 % namesto 1 %).

Da bi preprečili davčne zlorabe, je odbitek olajšave omejen na največ 30 % EBITDA (dobiček pred obrestmi, davki in amortizacijo) davčnega zavezanca za vsako davčno leto. Davčni zavezanec bo lahko brez časovne omejitve prenesel naprej del olajšave za lastniški kapital, ki v davčnem letu ne bi bil odbit zaradi nezadostnega obdavčljivega dobička. Poleg tega bo lahko davčni zavezanec za največ pet let prenesel naprej možno neporabljeno olajšavo, če olajšava za lastniški kapital ne doseže zgoraj navedenega najvišjega zneska.

Strogi ukrepi za preprečevanje zlorab bodo zagotovili, da se pravila o odbitku olajšave za lastniški kapital ne bodo uporabljala za namene, ki niso predvideni. Ta pravila o preprečevanju zlorab temeljijo na smernicah o sistemih odbitkov nominalnih obresti, ki jih je leta 2019 sprejela Skupina za kodeks ravnanja, in obravnavajo dobro znane obstoječe sheme, kot je kaskadnost olajšave znotraj skupine.

Prvi ukrep bi iz osnove za olajšavo izključil povečanja lastniškega kapitala, ki izhajajo iz (i) posojil znotraj skupine, (ii) prenosov udeležb ali obstoječih poslovnih dejavnosti znotraj skupine in (iii) denarnih vložkov pod določenimi pogoji. Tako naj bi na primer ukrep preprečil, kar zadeva posojila znotraj skupine, da bi se injekcija lastniškega kapitala, odobrena podjetju A, ki se nahaja v državi članici A, uporabila za odobritev posojila povezanemu podjetju B, ki se nahaja v državi članici B. To je zato, ker bi v takem primeru podjetje B ta denar prav tako uporabilo za injekcijo lastniškega kapitala v drugo povezano podjetje C, ki se nahaja v državi članici C. To bi privedlo do množenja olajšave za lastniški kapital s samo enim dejanskim povečanjem lastniškega kapitala na ravni skupine.

Drugi ukrep določa posebne pogoje za upoštevanje povečanj lastniškega kapitala, ki izhajajo iz stvarnih vložkov ali naložb v sredstva. Njegov namen je preprečiti precenitev sredstev ali

nakup luksuznega blaga z namenom povečanja osnove za olajšavo. Tako na primer vrednost sredstva in povezani stroški ne bi smeli presegati razumnih poklicnih potreb, vsak del vrednosti sredstva, ki se vloži ali v računovodskih izkazih davčnega zavezanca evidentira nad njegovo tržno vrednostjo, pa bi bilo treba odšteti od osnove za olajšavo.

Tretji ukrep je usmerjen v prerazporeditev starega kapitala kot novega kapitala, ki bi se štel za povečanje lastniškega kapitala za namen olajšave. Takšna prerazporeditev bi se lahko dosegla z likvidacijo in ustanovitvijo zagonskih podjetij. Na primer, če se likvidira obstoječe podjetje z zadržanim čistim dobičkom, se bo lastniški kapital nadrejenega podjetja povečal zaradi vključitve zadržanega čistega dobička. Če se nato ustanovi novo podrejeno podjetje, ki ni več v lasti nadrejenega podjetja, se prej povečana osnova za olajšavo nadrejenega podjetja ne bi zmanjšala za vrednost udeležbe v podrejenem podjetju.

- **Omejitev odbitka obresti**

Na strani dolga olajšavo za nominalne obresti na lastniški kapital spremlja omejitev davčnega odbitka plačil obresti, povezanih z dolgom. Zlasti bo sorazmerna omejitev odbitek obresti omejila na 85 % presežnih stroškov izposojanja (tj. plačane obresti minus prejete obresti). Tak pristop omogoča sočasno obravnavo naklonjenosti zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala z vidika lastniškega kapitala in dolga, kar je najučinkoviteje in ohranja vzdržnost javnih financ držav članic.

Glede na to, da se pravila o omejitvi obresti v EU že uporabljajo v skladu s členom 4 ATAD, bo davčni zavezanec najprej uporabil pravilo iz člena 6 tega predloga in nato izračunal omejitev, ki se uporablja, v skladu s členom 4 ATAD. Če je rezultat uporabe pravila iz ATAD nižji odbitni znesek, bo davčni zavezanec upravičen do prenosa razlike naprej ali nazaj v skladu s členom 4 ATAD.

Na primer, če ima podjetje A presežne stroške izposojanja 100, bi morale:

- (1) prvič, uporabiti člen 6 tega predloga direktive, ki omejuje odbitek na 85 % od 100 = 85 in je torej neodbitni znesek 15;
- (2) drugič, izračunati znesek, ki bi bil odbiten v skladu s členom 4 ATAD. Če je odbitni znesek nižji, npr. 80 (in posledično neodbitni znesek višji, tj. 20), bi se razlika v odbitku, tj. dodatni neodbitni znesek (tj. $85 - 80 = 5$), prenesla naprej ali nazaj v skladu s pogoji iz člena 4 ATAD, kot je prenesen v nacionalno zakonodajo.

Rezultat za podjetje A je, da je 15 ($100 - 85$) od stroškov obresti izposojanja neodbitnih, nadaljnjih 5 ($85 - 80$) od stroškov obresti izposojanja pa se prenese naprej ali nazaj.

- **Spremljanje in poročanje**

Države članice bodo Komisiji vsako leto zagotovile določene podatke, da se omogoči spremljanje izvajanja in učinkov novih pravil. Komisija se bo med drugim oprla na te podatke, da bi ocenila izvajanje Direktive in ustrezno poročala.

- **Prenos pooblastila**

Komisija bo pooblaščenca za spremembo stopnje premije za tveganje s sprejetjem delegiranih aktov. Komisija lahko izvaja to pooblastilo le v posebnih okoliščinah, tj. kadar inflacijski trendi in/ali trendi gospodarske rasti zahtevajo povečanje ali zmanjšanje premije za tveganje, in pod pogojem, da se je glede na ustrezne podatke, poročila in statistične podatke, vključno s tistimi, ki jih predložijo države članice, povprečje EU za pogoje financiranja dolga podjetij, ki spadajo v področje uporabe te direktive, od zadnje določitve premije za tveganje podvojilo ali preplopolovilo. V takih primerih je dejansko bistveno, da se lahko veljavne mere hitro in

nemoteno spremenijo, tako da odražajo realne tržne razmere, ne da bi bil potreben celoten zakonodajni postopek. Pooblastilo Komisije pa je ustrezno omejeno in se lahko prekliče.

- **Prenos**

Države članice, ki imajo sprejeta pravila, ki določajo olajšavo za povečanja lastniškega kapitala, lahko odložijo uporabo določb te direktive za čas trajanja pravic, ki so že vzpostavljene v skladu z nacionalnimi pravili (predhodno veljavna pravila). Davčni zavezanci, ki so [1. januarja 2024] upravičeni do olajšave za lastniški kapital v skladu z nacionalno zakonodajo (v Belgiji, na Cipru, v Italiji, na Malti, Poljskem in Portugalskem), bodo lahko še naprej koristili takšno olajšavo v skladu z nacionalno zakonodajo za obdobje do 10 let, v nobenem primeru pa ne za obdobje, daljše od trajanja ugodnosti v skladu z nacionalno zakonodajo. Sicer pa se bodo pravila te direktive za vse druge davčne zavezance v vseh državah članicah uporabljala od datuma začetka njihove uporabe.

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o določitvi pravil o olajšavi za zmanjšanje naklonjenosti zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala in o omejitvi odbitka obresti za namene davka od dohodkov pravnih oseb

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹²,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹³,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Spodbujanje pravičnega in trajnostnega poslovnega okolja, tudi s ciljno usmerjenimi davčnimi ukrepi, ki spodbujajo naložbe in rast, je pomembna politična prednostna naloga Unije. Da bi podprli vzdržno in dolgoročno financiranje podjetij, bi moral davčni sistem čim bolj zmanjšati nenamerna izkrivljanja poslovnih odločitev, na primer za dolžniško in ne lastniško financiranje. Čeprav akcijski načrt Komisije o uniji kapitalskih trgov 2020¹⁴ vključuje pomembne ukrepe za podporo takemu financiranju, na primer ukrep 4 – Spodbujanje dolgoročnega in lastniškega financiranja s strani institucionalnih vlagateljev, bi bilo treba za okrepitev takih ukrepov sprejeti ciljno usmerjene davčne ukrepe. Takšni ukrepi bi morali upoštevati vidike fiskalne vzdržnosti.
- (2) Davčni sistemi držav članic davčnim zavezancem omogočajo, da odbijejo plačila obresti na dolžniško financiranje in tako zmanjšajo obveznost za davek od dohodkov pravnih oseb, medtem ko stroški, povezani z lastniškim financiranjem, v večini držav članic niso odbitni za davčne namene. Asimetrična davčna obravnava dolžniškega in lastniškega financiranja v Uniji spodbuja naklonjenost dolgu pri naložbenih odločitvah. Poleg tega se, kjer države članice v svojih nacionalnih zakonodajah določajo davčno olajšavo za lastniško financiranje, taki nacionalni ukrepi znatno razlikujejo v smislu zasnove politike.

---

¹² UL C , , str. . Še ni objavljeno v *Uradnem listu*.

¹³ UL C , , str. . Še ni objavljeno v *Uradnem listu*.

¹⁴ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Unija kapitalskih trgov za ljudi in podjetja – nov akcijski načrt“, COM(2020) 590 final (https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:61042990-fe46-11ea-b44f-01aa75ed71a1.0022.02/DOC_1&format=PDF).

- (3) Da bi odpravili morebitna z davki povezana izkrivljanja med državami članicami, je treba določiti skupen okvir pravil za usklajeno obravnavo z davki povezane naklonjenosti zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala po vsej Uniji. Takšna pravila bi morala zagotoviti, da se lastniško in dolžniško financiranje za davčne namene obravnavata na podoben način na celotnem enotnem trgu. Hkrati bi moral biti skupni zakonodajni okvir Unije tudi kratkoročno vzdržen za proračune držav članic. Tak okvir bi zato moral vključevati pravila za davčni odbitek stroškov lastniškega financiranja na eni strani in za omejitev davčnega odbitka stroškov dolžniškega financiranja na drugi strani.
- (4) Za zagotovitev enostavnega in celovitega zakonodajnega okvira bi se moral skupni okvir pravil uporabljati za vsa podjetja v Uniji, ki so zavezana plačilu davka od dohodkov pravnih oseb v državi članici. Finančna podjetja imajo posebne značilnosti in zahtevajo posebno obravnavo. Če bi zanje veljala pravila za obravnavo z davki povezane naklonjenosti zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala, bi bilo gospodarsko breme ukrepov neenako porazdeljeno v škodo nefinančnih podjetij. Zato bi bilo treba finančna podjetja izključiti iz področja uporabe te direktive.
- (5) Za odpravo nenaklonjenosti lastniškemu financiranju bi bilo treba predvideti olajšavo, tako da so pod določenimi pogoji povečanja lastniškega kapitala davčnega zavezanca od enega davčnega obdobja do drugega odbitna od njegove davčne osnove. Olajšavo bi bilo treba izračunati tako, da se povečanje lastniškega kapitala pomnoži z nominalno obrestno mero, ki temelji na netvegani obrestni meri, kot je določena v izvedbenih aktih, sprejetih v skladu s členom 77e(2) Direktive 2009/138/ES. Take netvegane obrestne mere so že del prava EU ter se kot take dejansko in učinkovito uporabljajo. Vsak del olajšave, ki ga v davčnem obdobju ni mogoče odbiti zaradi nezadostnega obdavčljivega dobička, se lahko prenese naprej. Ob upoštevanju posebnih izzivov, s katerimi se pri dostopu do kapitalskih trgov srečujejo mala in srednja podjetja (MSP), bi bilo treba za davčne zavezance, ki so MSP, predvideti povečano olajšavo za lastniški kapital. Da bi bil odbitek olajšave za lastniški kapital kratkoročno vzdržen za javne finance, bi moral biti časovno omejen. Za zaščito sistema pred zlorabami je treba iz izračuna sprememb lastniškega kapitala izključiti davčno vrednost lastnih delnic davčnega zavezanca in davčno vrednost njegove udeležbe v povezanih podjetjih. V istem smislu je treba določiti obdavčitev zmanjšanja lastniškega kapitala davčnega zavezanca od enega davčnega obdobja do naslednjega, da se prepreči zloraba uporabe povečanja lastniškega kapitala. Takšno pravilo bi tudi spodbujalo ohranitev ravni lastniškega kapitala. Uporabljalo bi se tako, da bi v primeru zmanjšanja lastniškega kapitala davčnega zavezanca, ki je izkoristil olajšavo za povečanje lastniškega kapitala, znesek, izračunan na enak način kot olajšava, postal obdavčljiv za 10 davčnih obdobj, razen če davčni zavezanec predloži dokaze, da je do tega zmanjšanja prišlo izključno zaradi izgub, nastalih v davčnem obdobju, ali zaradi pravne obveze.
- (6) Da bi se izognili zlorabi odbitka olajšave za lastniški kapital, je treba določiti posebna pravila proti izogibanju davkom. Takšna pravila bi morala biti usmerjena zlasti v sheme, vzpostavljene za izogibanje pogojem, pod katerimi je povečanje lastniškega kapitala upravičeno do olajšave v skladu s to direktivo, na primer s prenosom udeležb v povezanih podjetjih znotraj skupine. Takšna pravila bi morala biti usmerjena tudi v sheme, vzpostavljene za uveljavljanje olajšave, če se lastniški kapital na ravni skupine ne poveča. Za te namene bi se lahko na primer uporabilo dolžniško financiranje ali denarni vložki znotraj skupine. Posebna pravila proti izogibanju davkom bi morala preprečiti tudi vzpostavitev shem za prikazovanje, da je povečanje lastniškega

kapitala, in s tem ustrezna olajšava, večje od dejanskega, na primer s povečanjem terjatev iz financiranja posojil ali precenitvijo sredstev. Poleg tega se za zlorabe, ki niso zajete s posebnim okvirom proti izogibanju davkom iz te direktive, uporablja splošno pravilo o preprečevanju davčnih zlorab iz člena 6 Direktive Sveta (EU) 2016/1164¹⁵.

- (7) Da bi učinkovito obravnavali z davki povezano naklonjenost zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala na način, ki je vzdržen za javne finance Unije, bi morala olajšavo za lastniško financiranje spremljati omejitev odbitka stroškov dolžniškega financiranja. Pravilo o omejitvi obresti bi zato moralo omejiti odbitek presežnih stroškov izposojanja in se uporabljati neodvisno od olajšave. Glede na različne cilje takega pravila in obstoječega pravila proti izogibanju davkom o omejitvi obresti iz člena 4 Direktive (EU) 2016/1164, bi bilo treba uporabljati obe pravili. Davčni zavezanci bi morali najprej izračunati odbitek presežnih stroškov izposojanja v skladu s to direktivo in nato v skladu z ATAD. Če je rezultat slednjega nižji znesek odbitnih presežnih stroškov izposojanja, bi moral davčni zavezanec odšteti ta nižji znesek in kakršno koli razliko med obema zneskoma prenesti naprej ali nazaj v skladu s členom 4 ATAD.
- (8) Ker sta izvajanje in izvrševanje pravil Unije v vsaki državi članici ključna za zaščito davčnih osnov držav članic in po potrebi za ustrezen pregled pravil Unije, bi morala takšno izvajanje in izvrševanje spremljati Komisija. Države članice bi morale zato Komisiji redno sporočati določene informacije o izvajanju in izvrševanju nacionalnih ukrepov za prenos te direktive na njihovem ozemlju.
- (9) Komisija bi morala za oceno učinkovitosti te direktive pripraviti in objaviti poročilo o oceni na podlagi informacij, ki jih predložijo države članice, in drugih razpoložljivih podatkov.
- (10) Da bi omogočili nemoteno in hitro spremembo nekaterih nebitvenih elementov te direktive za upoštevanje tekočega dogajanja, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije, tako da lahko Komisija spremeni to direktivo, in sicer raven stopnje premije za tveganje kot elementa za izračun olajšave za lastniški kapital. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se to posvetovanje izvede v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹⁶. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov bi moral Svet zlasti prejeti vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njegovi strokovnjaki pa bi se morali imeti možnost sistematično udeleževati sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (11) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja te direktive, temveč ga je zaradi potrebe po zagotavljanju uravnoteženih spodbud za lokacijo podjetij in podjetništvo na enotnem trgu lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne bi smela presežati okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja –

---

¹⁵ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 19.7.2016, str. 1).

¹⁶ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa pravila o odbitku, za namene davka od dohodkov pravnih oseb, olajšave za povečanja lastniškega kapitala in o omejitvi davčnega odbitka presežnih stroškov izposojanja.

Člen 2

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za davčne zavezance, ki so zavezani za davek od dohodkov pravnih oseb v eni ali več državah članicah, vključno s stalnimi poslovnimi enotami subjektov, ki so za davčne namene rezidenti tretje države, v eni ali več državah članicah.

Ta direktiva pa se ne uporablja za naslednja finančna podjetja:

- (a) „kreditno institucijo“, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 1, Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷;
- (b) „investicijsko podjetje“, kot je opredeljeno v členu 4(1), točka 1, Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸;
- (c) „upravitelja alternativnih investicijskih skladov“, kot je opredeljen v členu 4(1), točka (b), Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹, vključno z upraviteljem evropskih skladov tveganega kapitala v skladu z Uredbo (EU) št. 345/2013 Evropskega parlamenta in Sveta²⁰, upraviteljem evropskih skladov za socialno podjetništvo v skladu z Uredbo (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta²¹ ter upraviteljem evropskih dolgoročnih investicijskih skladov v skladu z Uredbo (EU) 2015/760 Evropskega parlamenta in Sveta²²;

---

¹⁷ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

¹⁸ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

¹⁹ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

²⁰ Uredba (EU) št. 345/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih tveganega kapitala (UL L 115, 25.4.2013, str. 1).

²¹ Uredba (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih za socialno podjetništvo (UL L 115, 25.4.2013, str. 18).

²² Uredba (EU) 2015/760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o evropskih dolgoročnih investicijskih skladih (UL L 123, 19.5.2015, str. 98).

- (d) „družbo za upravljanje“ kolektivnega naložbenega podjetja za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, kot je opredeljena v členu 2(1), točka (b), Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta²³;
- (e) „zavarovalnico“, kot je opredeljena v členu 13, točka 1, Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁴;
- (f) „pozavarovalnico“, kot je opredeljena v členu 13, točka 4, Direktive 2009/138/ES;
- (g) „institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje“, kot je opredeljena v členu 6, točka 1, Direktive (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta²⁵;
- (h) pokojninske institucije, ki upravljajo pokojninske sisteme, zajete z Uredbo (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta²⁶, ter kateri koli pravni subjekt, ustanovljen za namen vlaganja v take sisteme;
- (i) „alternativni investicijski sklad“, kot je opredeljen v členu 4(1), točka (a), Direktive 2011/61/EU, ki ga upravlja upravitelj alternativnih investicijskih skladov, kot je opredeljen v členu 4(1), točka (b), Direktive 2011/61/EU, ali alternativni investicijski sklad, kot je opredeljen v členu 4(1), točka (a), Direktive 2011/61/EU, ki se nadzoruje v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo;
- (j) kolektivne naložbene podjetje za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje v smislu člena 1(2) Direktive 2009/65/ES;
- (k) „centralno nasprotno stranko“, kot je opredeljena v členu 2, točka 1, Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta²⁷;
- (l) „centralno depotno družbo“, kot je opredeljena v členu 2(1), točka 1, Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta²⁸;
- (m) namensko družbo, ki ima dovoljenje v skladu s členom 211 Direktive 2009/138/ES;
- (n) „subjekt s posebnim namenom pri listinjenju“, kot je opredeljen v členu 2, točka 2, Uredbe (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta²⁹;
- (o) „zavarovalni holding“, kot je opredeljen v členu 212(1), točka (f), Direktive 2009/138/ES, ali „mešani finančni holding“, kot je opredeljen v

²³ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

²⁴ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

²⁵ Direktiva (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 354, 23.12.2016, str. 37).

²⁶ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, 30.4.2004, str. 1).

²⁷ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

²⁸ Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).

²⁹ Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).

členu 212(1), točka (h), Direktive 2009/138/ES, ki je del zavarovalniške skupine, nad katero se izvaja nadzor na ravni skupine v skladu s členom 213 navedene direktive, in ki ni izključen iz nadzora skupin v skladu s členom 214(2) Direktive 2009/138/ES;

- (p) „plačilno institucijo“, kot je opredeljena v členu 4, točka 4, Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta³⁰;
- (q) „institucijo za izdajo elektronskega denarja“, kot je opredeljena v členu 2, točka 1, Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta³¹;
- (r) „ponudnika storitev množičnega financiranja“, kot je opredeljen v členu 2(1), točka (e), Uredbe (EU) 2020/1503 Evropskega parlamenta in Sveta³²;
- (s) „ponudnika storitev v zvezi s kriptometji“, kot je opredeljen v členu 3(1), točka 8, Uredbe .../... Evropskega parlamenta in Sveta³³.

Člen 3 **Opredelevitev pojmov**

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „povezano podjetje“ pomeni osebo, ki je povezana z drugo osebo na katerega koli od naslednjih načinov:
  - (a) oseba je udeležena pri upravljanju druge osebe tako, da je v položaju z znatnim vplivom na to drugo osebo;
  - (b) oseba je udeležena pri obvladovanju druge osebe z deležem glasovalnih pravic, ki presega 25 %;
  - (c) oseba je udeležena v kapitalu druge osebe z lastništvom, ki neposredno ali posredno presega 25 % vpisanega kapitala;
  - (d) oseba je upravičena do 25 % ali več dobička druge osebe.

Če je pri upravljanju, obvladovanju, v kapitalu ali pri dobičku iste osebe, kot je navedeno v odstavku 1, udeležena več kot ena oseba, se vse zadevne osebe štejejo za povezana podjetja.

Če so pri upravljanju, obvladovanju, v kapitalu ali pri dobičku več kot ene osebe, kot je navedeno v odstavku 1, udeležene iste osebe, se vse zadevne osebe štejejo za povezana podjetja.

---

³⁰ Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

³¹ Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

³² Uredba (EU) 2020/1503 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. oktobra 2020 o evropskih ponudnikih storitev množičnega financiranja za podjetnike ter spremembi Uredbe (EU) 2017/1129 in Direktive (EU) 2019/1937 (UL L 347, 20.10.2020, str. 1).

³³ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o trgih kriptometij in spremembi Direktive (EU) 2019/1937 (UL L ...) (UL: v besedilo vstaviti številko Uredbe iz dokumenta 2020/0265/COD, v opombo pa številko, datum in sklic na UL navedene direktive).

„Oseba“ za namene te opredelitve pomeni pravne in fizične osebe. Oseba, ki deluje skupaj z drugo osebo v zvezi z glasovalnimi pravicami ali lastništvom kapitala subjekta, se obravnava kot udeležena pri vseh glasovalnih pravicah ali lastništvu kapitala tega subjekta, ki jih ima druga oseba.

Pri posrednih udeležbah se izpolnjevanje meril iz točke (c) odstavka 1 določi tako, da se deleži udeležbe pomnožijo po zaporednih ravneh udeležbe. Za osebo z več kot 50 % glasovalnih pravic se šteje, da jih ima 100 %.

Zakonec in potomci posameznika se skupaj s posameznikom obravnavajo kot ena oseba.

Povezano podjetje v skladu s tem odstavkom vključuje tudi vsak posel, zaradi katerega oseba postane povezano podjetje;

- (2) „davčno obdobje“ pomeni koledarsko leto ali katero koli drugo ustrezno obdobje za davčne namene;
- (3) „skupina“ pomeni skupino, kot je opredeljena v členu 2, točka 11, Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta³⁴;
- (4) „udeležba“ pomeni delež v kapitalu, kot je opredeljen v členu 2, točka 2, Direktive 2013/34/EU;
- (5) „MSP“ pomeni vsa podjetja, ki ne presegajo praga za srednja podjetja, kot je določen v členu 3(3) Direktive 2013/34/EU;
- (6) „lastniški kapital“ pomeni vsoto vplačanega kapitala, vplačanega presežka kapitala, revalorizacijske rezerve in drugih rezerv ter naprej prenesenega poslovnega izida davčnega zavezanca v danem davčnem obdobju;
- (7) „neto lastniški kapital“ pomeni razliko med lastniškim kapitalom davčnega zavezanca ter vsoto davčne vrednosti udeležbe davčnega zavezanca v kapitalu povezanih podjetij in lastnih delnic davčnega zavezanca;
- (8) „rezerve“ pomeni kar koli od naslednjega:
  - (1) zakonsko rezervo, če nacionalno pravo zahteva takšno rezervo;
  - (2) rezervo za lastne delnice, če nacionalno pravo zahteva takšno rezervo, brez poseganja v člen 24(1), točka (b), Direktive 2012/30/EU;
  - (3) statutarne rezerve;
  - (4) druge rezerve, vključno z rezervami, nastalimi zaradi vrednotenja po pošteni vrednosti.

---

³⁴ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

POGLAVJE II

OLAJŠAVA ZA LASTNIŠKI KAPITAL IN ODBITKI OBRESTI

Člen 4

Olajšava za lastniški kapital

1. Olajšava za lastniški kapital je za 10 zaporednih davčnih obdobij odbitna od davčne osnove davčnega zavezanca za namene davka od dohodkov pravnih oseb v višini do 30 % dobička davčnega zavezanca pred obrestmi, davki in amortizacijo (EBITDA).

Če je odbitna olajšava za lastniški kapital v skladu s prvim pododstavkom višja od neto obdavčljivega dohodka davčnega zavezanca v davčnem obdobju, države članice zagotovijo, da lahko davčni zavezanec presežek olajšave za lastniški kapital prenese naprej v naslednja obdobja brez časovne omejitve.

Države članice zagotovijo, da lahko davčni zavezanci za največ pet davčnih obdobij prenesejo naprej del olajšave za lastniški kapital, ki presega 30 % EBITDA v davčnem obdobju.

2. Ob upoštevanju člena 5 se osnova za olajšavo za lastniški kapital izračuna kot razlika med ravno neto lastniškega kapitala na koncu davčnega obdobja in ravno neto lastniškega kapitala na koncu prejšnjega davčnega obdobja.

Olajšava za lastniški kapital je enaka osnovi za olajšavo, pomnoženi z 10-letno netvegano obrestno mero za zadevno valuto in povečani za premijo za tveganje v višini 1 % ali, če je davčni zavezanec MSP, za premijo za tveganje v višini 1,5 %.

Za namene drugega pododstavka tega odstavka je 10-letna netvegana obrestna mera za zadevno valuto netvegana obrestna mera z zapadlostjo 10 let za zadevno valuto, kot je določena v izvedbenih aktih, sprejetih v skladu s členom 77e(2) Direktive 2009/138/ES za referenčni datum 31. decembra leta pred zadevnim davčnim obdobjem.

3. Če je po pridobitvi olajšave za lastniški kapital osnova za olajšavo za lastniški kapital v davčnem obdobju negativna, postane znesek, ki je enak negativni olajšavi za lastniški kapital, obdavčljiv za 10 zaporednih davčnih obdobij do zneska skupnega povečanja neto lastniškega kapitala, za katerega je bila taka olajšava pridobljena v skladu s to direktivo, razen če davčni zavezanec predloži zadostne dokaze, da je to posledica računovodskih izgub, nastalih v davčnem obdobju, ali pravne obveze zmanjšanja kapitala.

4. Komisija je pooblaščenca za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 9 za spremembo odstavka 2 tega člena, da spremeni stopnjo premije za tveganje, kadar je izpolnjen kateri koli od naslednjih dveh pogojev:

- (a) 10-letna netvegana obrestna mera iz odstavka 2 tega člena je za vsaj tri valute Unije za več kot dve odstotni točki drugačna v primerjavi z davčnim obdobjem, v katerem se je začel uporabljati najnovejši delegirani akt, ki spreminja premijo za tveganje, ali, če takega delegiranega akta ni, ta direktiva; ali
- (b) ničelna ali negativna rast bruto domačega proizvoda območja EU v vsaj dveh zaporednih četrletjih;

ter

- (c) glede na ustrezne podatke, poročila in statistične podatke, vključno s tistimi, ki jih predložijo države članice, se je povprečje EU za pogoje financiranja dolga za davčne zavezance, ki spadajo v področje uporabe te direktive, od zadnje določitve premije za tveganje iz odstavka 2 več kot podvojilo ali prepolovilo.

Pri odstotku povečanja ali zmanjšanja premije za tveganje se upoštevajo spremembe pogojev financiranja iz točke (c) prvega pododstavka, razen sprememb netvegane obrestne mere za EU, kot je določena v izvedbenih aktih, sprejetih v skladu s členom 77e(2) Direktive 2009/138/ES, navedeni odstotek pa v nobenem primeru ne presega odstotka povečanja ali zmanjšanja pogojev financiranja iz točke (c) prvega pododstavka.

Člen 5

Pravila o preprečevanju zlorab

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da osnova za olajšavo za lastniški kapital ne vključuje zneska katerega koli povečanja, ki je posledica:
  - (a) odobritev posojil med povezanimi podjetji;
  - (b) prenosa udeležb ali poslovne dejavnosti med povezanimi podjetji v okviru rednega poslovanja;
  - (c) denarnega vložka osebe, ki je za davčne namene rezident v jurisdikciji, ki ne izmenjuje informacij z državo članico, v kateri želi davčni zavezanec odbiti olajšavo za lastniški kapital.

Ta odstavek se ne uporablja, če davčni zavezanec predloži zadostne dokaze, da je bila zadevna transakcija izvedena iz tehtnih poslovnih razlogov in ne povzroča dvojnega odbitka opredeljene olajšave za lastniški kapital.

2. Kadar je povečanje lastniškega kapitala posledica stvarnega vložka ali naložbe v sredstvo, države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se vrednost sredstva upošteva pri izračunu osnove za olajšavo samo, če je sredstvo potrebno za opravljanje dejavnosti davčnega zavezanca, s katero ustvarja dohodek.

Če sredstvo sestavljajo delnice, se upošteva njegova knjigovodska vrednost.

Če sredstvo niso delnice, se upošteva njegova tržna vrednost, razen če je pooblaščen zunanji revizor določil drugačno vrednost.

3. Kadar je povečanje lastniškega kapitala posledica reorganizacije skupine, se tako povečanje pri izračunu osnove za olajšavo za lastniški kapital davčnega zavezanca v skladu s členom 4 upošteva samo, če se lastniški kapital (ali njegov del), ki je v skupini obstajal že pred reorganizacijo, ne pretvori v nov lastniški kapital.

Člen 6

Omejitev odbitka obresti

1. Države članice zagotovijo, da lahko davčni zavezanec od svoje davčne osnove za namene davka od dohodkov pravnih oseb odbije presežne stroške izposojanja, kot so opredeljeni v členu 1, točka 2, Direktive Sveta (EU) 2016/1164³⁵, do zneska (a), ki

---

³⁵ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 19.7.2016, str. 1).

ustreza 85 % takih stroškov, nastalih v davčnem obdobju. Če je tak znesek višji od zneska (b), določenega v skladu s členom 4 Direktive (EU) 2016/1164, države članice zagotovijo, da je davčni zavezanec upravičen samo do odbitka nižjega od obeh zneskov v davčnem obdobju. Razlika med zneskoma (a) in (b) se prenese naprej ali nazaj v skladu s členom 4 Direktive (EU) 2016/1164.

2. Odstavek 1 se uporablja za presežne stroške izposojanja, nastale od [*Urad za publikacije: vstaviti datum začetka veljavnosti te direktive*].

POGLAVJE III SPREMLJANJE IN POROČANJE

Člen 7 **Spremljanje**

Vsaka država članica v treh mesecih po koncu vsakega davčnega obdobja Komisiji sporoči naslednje informacije v zvezi z davčnim obdobjem:

- (a) število davčnih zavezancev, ki so bili upravičeni do olajšave za lastniški kapital v davčnem obdobju, tudi kot odstotek skupnega števila davčnih zavezancev, ki spadajo v področje uporabe te direktive;
- (b) število MSP, ki so bila upravičena do olajšave v davčnem obdobju, tudi kot odstotek skupnega števila MSP, ki spadajo v področje uporabe te direktive, in število MSP, ki so bila upravičena do olajšave in so del velikih skupin v smislu člena 3(7) Direktive 2013/34/EU;
- (c) skupni znesek nastalih odhodkov ali izgubljenih davčnih prihodkov zaradi odbitka olajšave za lastniški kapital, razporejen na olajšavo za lastniški kapital, v primerjavi z nacionalnim bruto domačim proizvodom države članice;
- (d) skupni znesek presežnih stroškov izposojanja;
- (e) skupni znesek neodbitnih presežnih stroškov izposojanja;
- (f) število davčnih zavezancev, za katere so bili v davčnem obdobju v skladu s to direktivo uporabljeni ukrepi za preprečevanje zlorab, vključno s povezanimi davčnimi posledicami in uporabljenimi sankcijami;
- (g) podatke o razvoju razmerja med dolgom in lastniškim kapitalom v državi članici v smislu Priloge III, dela A in C, k Direktivi 2013/34/EU.

Člen 8 **Poročila**

1. Komisija do 31. decembra 2027 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive.
2. Komisija pri pripravi poročila upošteva informacije, ki so jih sporočile države članice v skladu s členom 7.
3. Komisija poročilo objavi na svojem spletišču.

POGLAVJE IV KONČNE DOLOČBE

Člen 9

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov iz člena 4(5) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od [*Urad za publikacije: vstaviti datum začetka veljavnosti te direktive*].
3. Prenos pooblastila iz člena 4(5) lahko kadar koli prekliče Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem uradno obvesti Svet.
6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 4(5), začne veljati le, če mu Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka Svet obvesti Komisijo, da mu ne bo nasprotoval. Ta rok se na pobudo Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 10

Obveščanje Evropskega parlamenta

Evropski parlament se obvesti o sprejetju delegiranih aktov s strani Komisije, o vsakem nasprotovanju tem aktom in o preklicu prenosa pooblastila s strani Sveta.

Člen 11

Prenos

1. Države članice najpozneje do [31. decembra 2023] sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji nemudoma sporočijo besedila navedenih predpisov.
Navedene predpise uporabljajo od [1. januarja 2024].
Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
2. Države članice lahko odložijo uporabo določb te direktive za davčne zavezance, ki so [1. januarja 2024] upravičeni do olajšave za lastniški kapital v skladu z nacionalno zakonodajo, za obdobje do 10 let, v nobenem primeru pa ne za obdobje, daljše od trajanja ugodnosti v skladu z nacionalno zakonodajo.
3. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 12
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 13
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet
predsednik